

РЕШЕНИЕ

№ 33854

гр. София, 16.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.09.2025 г. в следния състав:

ПРЕДС
ЧЛЕ

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6997** по описа за **2025** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на изпълняващия правомощията на заместник – председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, редовно призован се представлява от юрисконсулт, чрез процесуален представител, срещу Решение № 1683/05.05.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав. С обжалваното решение е отменено Наказателно постановление № Р-10-205/30.10.2024 г., с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 пр. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ на „ГИПС“ АД, с ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева за извършено нарушение на чл. 100е, ал. 2 предложение първо, вр. ал. 1, т. 2 хипотеза първа от ЗППЦК.

В касационната жалба решението е оспорено като постановено при нарушение на материалния закон. Изразява се несъгласие с изводите на съда за липса на допуснати процесуални нарушения, които водели до нарушаване на правото на защита на наказаното лице и самостоятелно основание за незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление. Иска се отмяна на обжалваното решение и съответно потвърждаване на наказателното постановление като законосъобразно издадено.

Ответникът - „ГИПС“ АД, не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, VI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл.218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл.211, ал.1 от АПК, приложим по силата на чл.63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С Решение № 1683/05.05.2025 г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав е отменено Наказателно постановление № Р-10-205/30.10.2024 г., издадено от изпълняващия правомощията на заместник – председател на КФН, с което на основание чл. 221, ал. 8, т. 2 пр. 1 от ЗППЦК на „ГИПС“ АД, с ЕИК:[ЕИК] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лева за извършено нарушение на чл. 100е, ал. 2 предложение първо, вр. ал. 1, т. 2 хипотеза първа от ЗППЦК.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля М. Ч. – главен експерт в отдел „Надзор на публични дружества, емитенти на ценни книжа и дружества със специална инвестиционна цел“, дирекция „Надзор на инвестиционната дейност“, управление „Надзор на инвестиционната дейност“, която е констатирала нарушението и е съставила АУАН на „ГИПС“ АД, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 от НПК.

Касационната инстанция напълно споделя съображенията на въззивната инстанция по тълкуването и прилагането на закона, към които препраща, на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН. Районният съд е събрал всички относими и допустими доказателства без при тази своя процесуална дейност да е допуснал съществени процесуални нарушения.

Събраните от въззивната инстанция доказателства са обсъдени и проверени в тяхната съвкупност, както изискват чл. 107, ал. 3 и ал. 5 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН. Изградените фактически изводи са обосновани и поради това се споделят от настоящата съдебна инстанция. Наличието на съществено процесуално нарушение при издаването на НП, а именно – липса на единство между обстоятелствената част и посочената като нарушена законова разпоредба в диспозитива на НП, въз основа на която е наложено и самото наказание, е ограничило правото на защита на наказаното лице, което правилно е констатирано от СРС.

Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания, не допуска констатираните несъответствия. Още при съставянето на акта трябва да са безспорно ясни обстоятелствата по обвинението, което се отправя на нарушителя, защото съставеният акт има и тази функция – административно обвинение за извършване на правонарушение. Същевременно, за първи път в диспозитива на наказателното постановление се посочва като нарушена разпоредбата на чл. 100е, ал. 2 предложение първо от ЗППЦК, като в акта, както и навсякъде в НП нарушението се сочи по чл. 100е, ал.

2 предложение второ от ЗППЦК. Несъответното посочване на нарушените законови разпоредби – материалноправна и санкционна или неправилното описване на обстоятелствата по извършване на нарушението, засяга правото на защита на наказаното лице, което процесуално нарушение не се санира от това, че деецът чрез тълкуване е разбрал какво нарушение му се вменява и е организиран защитата си. Това на свой ред е самостоятелно основание за отмяна на НП, без да е нужно да се изследва въпросът за неговата материална законосъобразност. Като е отчела този порок и е отменила процесното НП първата съдебна инстанция е постановила съдебен акт, който не страда от пороците, визирани в касационната жалба, както и от такива, за които касационната инстанция следи служебно. Предвид това, решението на СРС следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски каквито не са претендирани, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Водим от горното, Административен съд София-град, VI-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1683/05.05.2025 г. , постановено по АНД № 17052/ 2024г. на Софийски районен съд, НО, 115-ти състав .

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.